

• De Oudezijds Achterburgwal was vroeger een gunstige locatie voor een 'bouwmarkt'.

Al 150 jaar een begrip op de Amsterdamse Wallen

• Iedere vierkante centimeter wordt tweehonderd procent benut.

BOUWMARKT IN ROSSE BUURT

door JOLANDA JANSSEN

AMSTERDAM - Laatste der Mohikanen. Een klein dorpje in Gallië dat als enige weerstand weet te bieden tegen de Romeinen. Vergelijkingen die makkelijk opgaan voor Houthandel Schmidt. Al honderdvijftig jaar, vijf generaties lang, weet het bedrijf zich te handhaven op de Amsterdamse Wallen, tussen de oprukkende coffeeshops, seksshops en de verhuurde ramen. En tussen de Gamma's, Praxissen en Bouwmaten aan de rand van de stad.

De betovergrootvader van de huidige eigenaar, René Schmidt (48), begon de zaak in 1862 in twee belendende panden op de Oudezijds Achterburgwal. Een gunstige locatie in die tijd, met een straat voor de deur en water waarover het hout per dekschuit werd aangevoerd. En er zaten allemaal kleine bedrijfjes op de grachten. Die eerste Schmidt leverde vooral veel hout aan een karrenmaker vlakbij.

Ruud Schmidt, de vader van

René, heeft de debiteurenboeken uit die tijd nog thuis liggen. „Aan de overkant, waar nu het Leger des Heils zit, was een grote drukkerij vroeger. Maar die is de stad uit, wegens aan- en afvoerproblemen. Zo als zoveel bedrijven. Maar wij zijn blijven zitten. Het is een redelijk kolossale ruimte”, vertelt de 73-jarige vorige eigenaar, die zelf in 1958 in de zaak kwam, toen er nog met de handkar bezorgd werd.

Zoon René: „Ik zou nooit

• René Schmidt (48): „Dit is gemeedelijk en overzichtelijk. Ik wil nooit verhuizen naar de rand van de stad.”

• Zit de binnenstad muurvast qua verkeer? Dan neem je toch gewoon de boot!

willen verhuizen naar de rand van de stad. Een bouwmarkt worden of zo. Dan krijg je een

heel andere sfeer. Dit is gemeedelijk. Overzichtelijk. We hebben persoonlijk contact

met iedereen. Dat vinden we belangrijk.”

Inmiddels beslaat het bedrijf meer dan 800 m² (ook twee panden om de hoek werden erbij getrokken). En iedere vierkante centimeter daarvan wordt tweehonderd procent benut. Het is kruip-door-sluip-door met een kippenleertje naar boven naar de sleutelmakerij. De binnenplaats, waar een deel van het hout opgeslagen wordt, is al een

eeuwigheid geleden overdekt. Er zijn tussenvloeren en zoldertjes getimmerd voor extra opslag, waardoor een niet al te lang mens nog net overal kan lopen, alles is volgebouwd met stellingen en zelfgemaakte rolkasten.

„We kunnen qua assortiment misschien niet op tegen een bouwmarkt, maar voor wat wij hier op één vierkante meter hebben, hebben zij een wand van 10 meter nodig”, zegt Ruud trots. Ze kunnen overigens best wel behoorlijk op tegen een Gamma of Praxis, want je kan het zo gek niet bedenken of ze hebben het, en anders bestellen ze het

• Toen Ruud Schmidt (73) in 1958 in de zaak kwam werd er nog met de handkar bezorgd.

FOTO'S: ROB DE JONG

wel voor je. Van platen houten isolatiemateriaal tot schroefjes, katten, lijm, boormachines, schuurpapier, pvc-pijpen, emmers, trapjes en van houten sierlijsten (ze hebben het grootste assortiment in Amsterdam) tot tl-lampen in verschillende lengtes en de kleuren roze, rood en black. Voor de dames in de buurt.

Dorp

„Daar vertel ik niks over. Ze worden hier keurig behandeld, net als iedere andere klant”, zegt Ruud meteen. „En het is hier nog kleiner dan een dorp, mensen leven dicht op elkaar.” Waarmee hij maar wil zeggen dat hij met iedereen even goede vrienden wil blijven. „Mensen denken vaak dat het hier een en al feest is. Ja, om vijf uur in de middag, dan wordt het een chaos. Maar dan gaan wij naar huis. En om half acht 's morgens, als we weer terugkomen, is alle drukte weg.”

Het is een beetje een treurnis voor de deur nu: de gemeente is de malmuren van de gracht aan het vernieuwen en de straat zal worden heringericht. Sinds anderhalf jaar en het gaat nog een half jaar du-

ren. De Schmidts zijn er nuchter onder. „Laden en lossen doen we om de hoek in de Monnikenstraat, waar ook een kleine ingang is van het bedrijf. We spelen met de mogelijkheden die er zijn. Omdat zware vrachtwagens de stad niet meer in mogen, hebben we opslagruimte gehuurd bij diverse leveranciers, van waaruit we bezorgen”, zegt Ruud.

En och, lastig te bereiken? Mensen komen lopend op of de fiets en als de gracht weer open is met de boot. Die gaan niet met een auto helemaal naar Noord naar de dichtstbijzijnde bouwmarkt omdat ze dan hun zwaar bevochten parkeerplek kwijt zijn.

Of omdat ze geen auto hebben. En timmerlui of andere klussers komen 's morgens vroeg hun materiaal halen zodat ze voor de hele dag genoeg hebben.

Bovendien: „Ze hebben voor ieder probleem een oplossing”, wordt er door klanten vaak gezegd. René grinnikt: „Ik kan verbaal een boel. Maar met m'n handen niet. Maar ik kan snel wat regelen.” Vader Ruud: „Als mijn vader in de textiel had gezeten, was ik waarschijnlijk ook die kant op gegaan. Ik wilde gewoon in de handel. Ik heb technisch wel een beetje bijgeleerd, maar kan beter verkopen.”

Altijd plek voor een KRUK

Ik ben een gevaarlijk mens rondom krukjes. Er is iets met krukjes dat een enorme aantrekkingskracht op mij heeft.

Ze zijn klein, „dus je kunt hem altijd wel ergens kwijt”, zegt de shopaholic in mij. En hun formaat geeft een verraderlijk goedkoop gevoel. „Ach, die 45 centimeter kan niet duur zijn”, fluistert er door mijn hoofd. En tegen de tijd dat ik weet dat hij wel degelijk duur is, ben ik al bijna om. „Trek die portemonnee, trek die portemonnee”, giert het achter in mijn hoofd.

Want ja, ik weet dat het effect van een welgeplaatste kruk wonderen kan doen voor je interieur. Sommige hebben een dubbelleven als kunstobject of bijzettafel. Andere zijn stijliconen of superhandige extra zitplekken.

Krukjes zijn voor mij eigenlijk de kittens van interieur-

Interieur
door Berber Govaars

land. Ze zijn schattig en klein en zien eruit alsof ze zo mee te nemen zijn en vast wel van pas zullen komen. Je vergeet dat ze duur kunnen uitpakken en je eigenlijk al genoeg soortgenoten in huis hebt. Gelukkig heb ik me voor beide, kittens en krukjes, inmiddels leren beheersen.

Maar op deze pagina vindt u, als een soort therapie, wat krukjes die mijn hart sneller doen kloppen.

VEREND HOUT

Bijna helemaal met de hand gemaakt is deze prachtige kruk van de Nederlandse meubelontwerper Chris Ruhe. Gemaakt van gebogen berkenhouten ringen veert hij prettig als je erop plaatsneemt. Daarom is hij ook geschikt voor mensen met lage rugpijn, die hem vaak gebruiken als bureaustoel. Maar je mag er ook gewoon naar kijken. Heel lang naar kijken, vooral naar die met de zitting van koeienhuid.

OPGEVIST UIT ZEE

Kijk, met deze Sea Chair heb je een meubel met een mooi verhaal in huis. Hij is gemaakt van uit zee 'geogost' plastic dat onderdeel uitmaakte van de 100 miljoen ton plastic die in onze oceanen drijft. Het vergaat nooit en zou in eilanden rondobberen zo groot als de staat Texas. De 'Sea Chair' van het Britse Studio Swine en Kieren Jones, is een poging om dat plastic te hergebruiken. De elementen versplinteren veel van

dat plastic tot kleine vlokken, die door de golfstroom vaak op het meest vervuilde stuk strand van Engeland, Porthowan, aan komen drijven. Met een speciale, mobiele waterpomp kan Studio Swine die vlokken oprapen en tot Sea Chairs omvormen. Tijdens de internationale Meubelbeurs in Milaan is de eerste gepresenteerd. Uiteindelijk is het de bedoeling om te gaan vissen naar plastic in de zee met een boot die al varen-de Sea Chair's maakt.

OVERAL EEN HUG

Ik kan in elke kamer in huis wel een reden verzinnen om de Hug kruk van het Italiaanse Emo Design neer te zetten.

MUSEUMKRUK

Deze vrolijke krukjes bevatten een leuk stukje Nederlandse ontwerpgeschiedenis. Niet alleen zijn ze door een van Neerlands topontwerpers bedacht, maar ook geïnspireerd op het werk van Berlage. Richard Hutten bestudeerde Berlages werk en kwam zo op een Hutten-vertaling van diens werk. De Berlagekrukken werden speciaal ontworpen voor het Grand Café van het Gemeentemuseum Den Haag, maar zijn via NgspeN nu ook voor ons te koop. In verschillende kleuren nog wel.

WIE DURFT?

Een opblaaskruk? Wie durft plaats te nemen op deze Plopp van de Poolse ontwerper Oskar Zieta? Ik wel! Hij is namelijk ijzersterk. Letterlijk, want hij is gemaakt van opgeblazen metaal. Gezichtsbedrog dat pas opgeheven wordt als je het krukje aanraakt.

KRUK MET EEN GROTE K

Gegarandeerd dat deze kruk aandacht zal trekken in je interieur. De '3rd Leg' van Ama Darko Williams. Zelf noemt ze het een 'sculpt-chair'. En inderdaad is deze kruk als een sculptuur in je huis. Hij is voortgekomen uit de fascinatie die Williams heeft met botten. Vooral als ze, zoals hier „zonder vlees of spieren toch nog de levenden kunnen dragen”.

SECOND HOME
INTERNATIONAL
Dé beurs voor uw tweede huis

12 t/m 14 oktober 2012
Jaarbeurs Utrecht

Download uw gratis entreebewijs:
www.secondhome.nl/telegraaf